

(ve de la PORTADA)

Es coña, hombre... Ven te enseñaré esto... Els dos caminen agafats del braç. ¿Todavía sigue aquel hijo de la gran puta mandando?

¿Cual de ellos? Pregunta el Pare Manel un pel trist... Toda la vida trabajando y deajo el mundo peor de lo que estaba...

Pero si tu eras de aquellos capullos que iban encantados por la calle gritando... A trabajar, a trabajar, vamos a trabajar...

Vox dice que el Raval es un estercolero multiracial, los emigrantes de Lesbos han de volver a casa nadando... Suerte que me he muerto, Pepe, no podía aguantar más.

Aquí estarás bien... Venga, ponte cómodo.

(ve de la pàgina 1)

Entre les millors: Un impactant vídeo de soldats nord-americans a Bagdad disparant contra una multitud indefensa des d'un helicòpter, matant més de 18 civils desarmats, inclosos dos periodistes de Reuters.

Un altre recopila les evidències detallades i sovint macabres en les que uns 100.000 civils van morir després de la invasió de l'Iraq, contràriament a les afirmacions de l'administració del president George W. Bush.

La publicació de documents classificats, així com la seva col·laboració amb els principals diaris del món, com The Guardian, New York Times, Der Spiegel, Le Monde i altres, han revelat la immoralitat, la corrupció i l'abús de poder dels governs dels EUA.

Més de 15.000 assassinats de civils s'havien ocultat. Les forces nord-americanes a l'Iraq van tancar els ulls quan el govern brutalitzava els detinguts, sotmesos a pallisses, floggings, cremades, xocs elèctrics i sodomia.

A les revoltes a Tunísia, esteses a altres països de l'Orient Mitjà, WikiLeaks va ser catalitzador clau per la "Primavera Àrab".

A la presó militar, a la badia de Guantánamo de Cuba, els militars americans alliberen "enemics d'alt risc" que després tornen al combat i ahora poden mantenir captiu un pagès afganès de 89 anys amb demència durant anys.

Del cúmul de respostes s'estableix clarament que Assange té l'empara de la Primera Esmena constitucional dels EUA que prohibeix la seva extradició.

HUMANOTECA

TRUMP, L'HOME DE LA PAU

El Premi Nobel de la Pau, "es concedeix a qui ha fet el millor treball per la fraternitat entre els països i la promoció dels drets humans".

Com per exemple, G. Marshall per ajudar a Alemanya després de destruir-la, E. Kissinger per signar la pau d'una guerra (Vietnam) que havia començat, Al-Sadat i M Begin, per resoldre (definitivament???) el conflicte entre Israel i Egipte, Aung San Suu Kyi per la lluita a favor dels drets humans si bé actualment està acusada per la neteja ètnica dels Rohinyá, i un llarg etcètera.

Amb aquests antecedents, no cal sorprendre's que un boig demani el mateix honor per D. Trump, President dels EEUU. Ben mirat reuneix gairebé tots els mèrits. Només li cal acabar amb la totalitat de la població negra nord americana. Va pel bon camí.

LA LLUFA

JOCS FLORALS

Catalunya està vivint un joíós auge creatiu, una nova renaixença de les lletres i les arts interpretatives, una explosió de l'intel·lecte. Prou sabem que Catalunya sempre ha estat bressol del pensament, font poètica i úter musical fefaent. Ara però, s'alça una renovada embranzida sense parangó comparable potser només amb nostres magnífics turons gegantins.

Des que els nostres líders més notoris i rellevants viuen amb tanta tristesa com fermesa, llurs exilis ja sia en terres estranyes, ja en presons ignominioses, tenen temps sobrat i àdhuc sobradíssim, la lletra impresa ha adquirit un nou valor literària ensems que polític i humà i filosòfic i "arrealero" tanmateix.

Nostres ments capdavanteres han iniciat un prolífic panell de idees i propostes enriquidores, plenes de força i innovació que sense cap mena de dubte es convertiran en el llegat imprescindible pel nostre poble a no trigar.

Com escriuen els punyeteros! Quantes idees no els brollen del cap... o de la mala llet que acumulen. Amb quina destresa demanen la unió de l'independentisme mentre devoren amb voracitat l'enemic (aparentment independentista). Quan d'EGO acumulat! En aquest sentit i encara que només sigui per estatus, el President a l'exili i el Vice s'enduen la palma. Tantes coses han passat en aquests temps? Tantes idees tenen per omplir de portades les llibreries? I si en tenien tantes, per què no van aplicar-les mentre manaven, enlloc d'amagar-se a Palau després d'anunciar la independència.

Probablement les dues eminències han vist que com a polítics tenen un futur ben magre però com que la rivalitat ha de seguir existint –per això són catalans- ara s'aferrissen a guanyar el Premi d'Or de les lletres catalanes. Una llàstima pels lectors.

LLUFA PELS JOVES CREADORS.